אויף פרעמדע וועגן

א שפּאַנענדער ראָמאַן פון די ליידן און קאַמף פון דעם אידישן וואַנדערער

פון דר. ל. ב—ן

(פאָרטזעצונג)

קאַפּיטל 11

אין דעם זעלבן אָוונט, ווען עטינבערג איז געקומען אהיים פון דער אַרבעט, האָט ער מיט זיך געבראַכט אַ בוקעט בלומען.

אניוטאַ איז דאָמאָלסט געווען בײַם טיש אין קיך און האָט געלעזן אַ רוסישע צייטונג, וואָס דאָקטאָר עפּשטיין האָט מיט אַן אָוונט צוריק דאָ איבערגעלאָזן.

דאָס צימער איז געווען טונקל באַלויכטען מיט איין נאָז ברענער. אויפ'ן הייסן אויוון זײַנען געשטאַנען אַ פּאָר טעפּלאַך און אַ טיי קאַן. און האָבן געזשמעט מיט לאַנגע, הייסע און זודיקע טעגער.

— גוט אָוונט! — האָט עטינבערג אַרויסגערעדט, אַוועקלײַנענדיק די בלומען אויפ'ן טיש: — ליובעטשקאַ איז נאָך ניט פון שאָפּ?

זי וועט מסתמא באַלד קומען — האָט אניוטאַ געענטפערט, אַוועקלײַנענדיק די צײַטונג.

— נו, יאָ — ליובאַ'ס געבורטסטאָג אין אַמעריקע! . . .

ער האָט אַ זיפץ געטאָן, איז אַרויס אין שלאָף צימער און, אַרונטערנעמענדיק פון זיך דעם פּוטער און די הויכע קאַראָקולענע הוט, האָט ער זיי דאָרט אין אַלמען אויפגעהאַנגען.

אניוטאַ האָט דערווײַלע געגומען דעם בוקעט בלומען פונ'ם טיש און עס אַ שמעק געטאָן.

— צוואַנציק יאָר הײַנט געוואָרן, — מײַן ליובעטשקאַ! . . . . טאָכטער מײַנע — האָט דאָס האַרץ אין איר אַרויסגעשפּרונגען וואָרעם און צערטלאַך — זײַ גליקלאַך, זײַ גליקלאַך! . . .

אין דער זעלבער צײַט האָט פאַר איר אַ שוועב געטאָן די אַלטע הײַם, די שײַנע הויז, פאַרנאַסן מיט העלער ליכט . . זי אַלײַן, אַן אויסגעפּוצטע, אַ גליקלאַכע . . . ער, איר מאַן, מיט אַ שטראַלנדיקן פּנים . . . אַ פולער זאַל מיט בלומען און ליובאַ, די שענסטע פון אַלע בלומען . . .

זי האָט זיך אַ כאַפּ געטאָן פון אָרט, אַ מאַך געטאָן מיט אַ האַנט, אַזוי ווי זי וואָלט געטרײַבן פון זיך יענע בײַלדער . . .

— ניט טראַכטן, ניט טראַכטן — האָט זי געשעפּטשעט, אַוועקלײַנענדיק דעם בוקעט בלומען אויפ'ן טיש און צערייַנענדיק צום אויוון: — געווען אַ מאָל אַ שײַנער חלום, ניטאָ שוין מער דער שײַנער חלום, ניטאָ, ניטאָ! . . . אוי!

— האָט פּלוצלונג מיט בערענענדיקער לײַדנשאַפט אַ קרעכץ געטאָן איר האַרץ: — ווען ליובאַ וואָלט כאָטש ווײַטער געחלומט יענעם שײַנעם חלום, ווען זי, מײַן טאָכטער וואָלט כאָטש גליקלאַך געווען! . . . איך אַלײַן וויל שוין ניט... דאַרף שוין ניט . . . . איך אַלײַן בין שוין צופרידן . . .

און פון אירע אויגן האָבן זיך געקייקלט טרערן, האָבן זיך געקייקלט און פאַר שוואונדן אין די נײַע, טיפע קנײטשן פון איר פּנים . . .

באַלד אָבער האָט זי דערהערט, אַז איר מאַן קומט, האָט זי אויף דער שנעל אָפּגעוווישט די טרערן פון די אויגן מיט אַלע כחות און זיך געצוואונגען צו שמייכלען . . .

עטינבערג איז אַריינגעקומען און זיך געזעצט בײַם טיש, גלעטנדיק צעטראָגן זײַן שײַנע און שוואַרצע באָרד.

— וועסטו טרינקען טיי, באַראָס? — האָט אניוטאַ געפרעגט.

— האַ? — האָט ער זיך אַ כאַפּ געטאָן — וואָס, אניוטקאַ? . . . .

— איך פרעג דיר אויב דו ווילסט טרינקען טיי?

— יאָ, זיי אַזוי גוט — האָט ער גענומען נײַן איבער'ן צימער הין און צוריק און זיך געגלעט צעטראָגן זײַן באָרד.

אניוטאַ האָט אַוועקגעשטעלט אַ גלאָז טיי אויפ'ן טיש.

— נײַ, טרינק, באַרײַס . . . וואָס בײַטו אַזוי צעטראָגן, נאַרוניו? — האָט זי אַרויסגערעדט מיט אַ ווײַכן קול, אַנשטויסנדיק זיך וועגן וואָס ער טראַכט.

— עס טראַכט זיך אניוטקאַ — האָט ער אַרויסגערעדט שטיל און מיט בײַנקענעש אין קול: עס טראַכט זיך, צו דו ווילסט, צו דו ווילסט ניט . . . . צום טײַוול, פאַרוואָס קאָן זיך דער מענש ניט פאַרגעסן! . . . דו ביזט געוואָרן אַרעם, דו האָסט פאַרלאָרן אַלעס, טאָ פאַרליר דעם זכרון אויך! . . . איז ניין, דער זכרון בלײַבט בײַ דיר, און דו מוזט געדײַנקען, דו מוזט, אַז אַמאָל ביזטו געווען . . . עך, אַקוראַט ווי גאָט וואָלט זיך מיט דיר גערײַצט! — האָט ער זיך פּלוצלונג אונטערבראָכן און איז אַנשטוינען געוואָרן.

— באַרײַס, נו, איך בעט דיך, הײַנט זײַ ניט אויפגערעגט צוליב ליובאַ'ן — האָט זי אַרויסגערעדט מיט געבעט אין קול.

— צוליב ליובאַ'ן? — האָט ער אונטערגעכאַפּט — וועגן וועמען דען טראַכט איך איצט, הא? . . . . דערמאָן זיך נאָר איר געבורטסטאָג דאָרט, דאָרט . . . טענץ, מוזיק, שאַמפּאַניער, פרײַד געלעכטער און אַ הויז, אַ הויז, וואו האָסטו דאָ געזען אַזאַ הויז, ווי אונזערע יענע? . . . און איר געבורטסטאָג דאָ, דאָ! . . . אַ חזיר־שטאַל, אַ שאָפּ, אַבראַשאַ מעקענעק, אַן אַמעריקאַ! . . . אַך, אניוטאַ — האָט ער אַרויסגערעדט מיט ווײַטאָג און טיפער בײַנקענעש אין קול — מײַן גאַנצן לעבן האָב איך אַוועקגעגעבן פאַר נאָך אײַן יאָר לעבן אין יענער הויז אונזערער . . . . איך וואָלט באַטש פון ווײַטן געוואָלט אַ קוק טאָן אויף יענער הויז אונזערער, אויף אונזער נאָס, אויף אונזער קיעוו . . . וואָרום מיר דאַכט זיך אַלץ, אַז דער ריכטיקער עטינבערג, די ריכטיקע אניוטאַ און די ריכטיקע ליובאַ זײַנען דאָרט פאַרבליבן, דאָרט זיך אָפּגעשטעלט, דאָ זײַנען נאָר אונזערע שאַטנס! . . .

אניוטאַ האָט זיך שיר ניט צעוויינט אויפ'ן קול פון זײַנע ווערטער. אין דאָס האָבן זיך געצאַפּלט די יסורים און די בײַנקענעש פון איר אײַנענעם האַרצן אויך, ווי אַלע מאָל, געוווּסט צו דערשטיקען אין זיך אירע אײַנענע לײַדן און צו באַראָגן אים . . . זי האָט נענומען טראַכטן, וואָס ענטפערט מען אים, דאָן האָט זי זיך אָפּגערופן מיט אויפרעגונג אין קול:

— אַן איך וואָלט נאָך איצט אויך מער רא געהאַט אַקו ק צו טאָן אויף אונזער הויז, טאָמער שטיט דאָרט ערגעץ אַ חרליגאַן מיט אַ מעסער, צו מיט אַ שטיק אײַזן . . . באַרײַס — האָט זי געזאָגט מיט וואַסקנדיקער אויפרעגונג, און אין איר קול האָבן זיך דערהערט פאַרשטיקטע טרערן: — באַרײַס מיר דאָכט זיך, אַז נאָך איצט וואָלטן געגערן זיך אַרום יענער הויז שטיקלאַך און גאַנצע שטיקער פון אונזער צעשטערטן האָב און גוטס, פון אונזער צעשטערטן לעבן, און אַז די סליאַדאַן פון אונזערע בלוטיקע טרערן זײַנען נאָך דאָרט ניט פאַרטריקנט געוואָרן . . . אוי, דערמאָן מיך ניט פון יענער הויז! פאַרברענט זאָל עס ווערן, פאַרברענט, מײַן ליובעטשקאַ! . . . . טאָכטער מײַנע — האָט דאָס האַרץ אין איר אַרויסגעשפּרונגען און צערטלאַך — זײַ גליקלאַך, זײַ גליקלאַך! . . .

אין דער זעלבער צײַט האָט פאַר איר אַ שוועב געטאָן די אַלטע הײַם, די שײַנע הויז, פאַרנאַסן מיט העלער ליכט . . זי אַלײַן, אַן אויסגעפּוצטע, אַ גליקלאַכע . . . ער, איר מאַן, מיט אַ שטראַלנדיקן פּנים . . . אַ פולער זאַל מיט בלומען און ליובאַ, די שענסטע פון אַלע בלומען . . .

זי האָט זיך אַ כאַפּ געטאָן פון אָרט, אַ מאַך געטאָן מיט אַ האַנט, אַזוי ווי זי וואָלט געטרײַבן פון זיך יענע בײַלדער . . .

— ניט טראַכטן, ניט טראַכטן — האָט זי געשעפּטשעט, אַוועקלײַנענדיק דעם בוקעט בלומען אויפ'ן טיש און צערייַנענדיק צום אויוון: — געווען אַ מאָל אַ שײַנער חלום, ניטאָ שוין מער דער שײַנער חלום, ניטאָ, ניטאָ! . . . אוי!

— האָט פּלוצלונג מיט בערענענדיקער לײַדנשאַפט אַ קרעכץ געטאָן איר האַרץ: — ווען ליובאַ וואָלט כאָטש ווײַטער געחלומט יענעם שײַנעם חלום, ווען זי, מײַן טאָכטער וואָלט כאָטש גליקלאַך געווען! . . . איך אַלײַן וויל שוין ניט... דאַרף שוין ניט . . . . איך אַלײַן בין שוין צופרידן . . .

און פון אירע אויגן האָבן זיך געקייקלט טרערן, האָבן זיך געקייקלט און פאַר

אינ'ם מאַג פון איר געוועזענעם חתנ'ס חתונה האָט סען זי געפונען היינענדיק אין אַ קירכע

פון י. ראָזמאַן

די טראַגעדיע, וואָס מיר גײַנען דאָ דער־ציילן, האָט זיך מיט אַ קורצער צײַט צו־ריק אָפּגעשפּילט אין אַ דערפל ערגעץ אין אונגאַרן און דער קרבן איז געווען אַ יונגע שײנע מײדל, וועלכע איז באַטראָגן געוואָרן פון איר געליבטן, וואָס האָט פריער באַרויבט איר ערע. אָבער מיר פאַרלויפן שוין צופיל דעם וועג און מיר וועלן די געשיכטע איבערגעבן מיט אַלע איינצעלע־הייטן.

אַנאַ לאַערינאַ איז אַלט געווען בלויז נײַנצן יאָר. איז געווען אַ יתומה אָן אַ פאָטער און איר מוטער איז געווען אַן אָרימע, וועלכע האָט מיט ביטערער פּראָצע קוים פאַרדינט פאַר זיך און איר קינד. זײַנענדיק אָן אַ פאָטער און דערצו נאָך אָרעם, איז קיין וואונדער ניט, וואָס אַנאַ איז באַלײַדיקט געוואָרן פון גרויס און קליין אויף יעדן טריט און שריט. ווער עס האָט נעהאַט נאָט אין האַרצן, האָט זי געשלאָגן, נעשטויסן, פאַר די האָר געריסן און זיך איזדעקעוועט איבער איר. און עס איז ניט געווען ווער עס זאָל זיך אָנגענומען פאַר איר. די מוטער, וועלכע האָט אימער־צו געדאַרפט אָנקומען צו פרעמדער לאַסקע און אַרויסנעקוקט אויף דער הילף פון די רײַכע פּויערים, האָט נעמוזט צוזען, ווי מען באַגײַט זיך מיט איר אײַנציק קינד און שווײַגן. אַזוי האָט עס אָנגעהאַלטן ביז מיט אַ יאָר צוריק, ווען זי האָט זיך באַקענט מיט דעם יונגן פעלדשער פון דאָרף, מיט ענדריוס קאַרער, אַ שײנער חברה־מאַן, און דערצו נאָך אַ גאַנץ פאַרמענגלאַכער.

קאַריאַר האָט געוואָרן אַן אויג אויף דער שײנהײט און האָט באַשלאָסן אַז זי מוז זײַן זײַן פרוי. יונג און שײן איז ער געווען, געלט האָט ער נעהאַט, האָט ער זיך גענומען צושאַרן צו איר מיט בליקע פרעזענטן, מאַכן איר קאָמפּלימענטן, ביז זי האָט ניט געקענט ווידערשטײַן דעם מאַנעטיזם פון זײַן פיגור און אײַנגעשטימט צו ווערן זײַן כלה. קאַריאַר האָט זיך אין יענעם טאָג געפילט אַלס דער גליקלאַכסטער אין דער וועלט, ער האָט אַנאַ באַשאָנען מיט קושן, געטאַנצט פאַר פרײַד אין אַנאַ האָט זיך אויף געשעצט גליקלאַך, דײַנקענדיק, אַז עס שטייט איר פאַר אַ לאַנגער גליקלאַכער לעבן מיט איר געליבטן ענדריוס. גליקלאַכער פון אַלע־מען האָט זיך געפילט אַנאַס מוטער, די אָרימע פרוי, וואָס זי האָט דערלעבט, אַז איר יתומה, זאָל הייראַטן פאַר אַזאַ שײנעם און רײכן יונגנמאַן. מיט אײן וואָרט, דאָס גליק האָט אַ שײן געטאָן פאַר די אומגליקלאַכע, אָבער ניט אויף לאַנג.

בלויז עטלאַכע מאָנאַטן זײַנען פאַראַר־בער זײַט דאָס פאַרל איז פאַרלאָבט גע־וואָרן, און אַנאַ האָט גענומען באַמערקן אַז ענדריוס ווערט צו איר קעלטער פון טאָג צו טאָג. די שײנע אַנאַ איז באַנאַר־גען אַ נאַרישקײט, פאַר וועלכע ניט אײן מײדל האָט שוין טייער באַצאָלט. זײַנע־ריק אײנגעלײבט אין איר געליבטן האָט זי זיך געלאָזט פון אים איבערריידן און האָט זיך דערנאָך אים איבערגעגעבן. ווען ענדריוס האָט זיך געהאַט אָנגעזעטיקט מיט איר, איז דער פלאַם פון זײַן ליבע אויסגעלאָשן געוואָרן, דערצו האָבן מענשן אים פאַרגעוואָרנט וואָס ער גײַט הייראַטן אַן אָרעם מײדל. דאָס האָט אים באַוועגט ער זאָל זיך פון איר דערווײַטערן. שפּע־טער אַביסל האָט ער איר דערקלערט, אַז ער קען זי ניט הייראַטן און צווישן זײַ איז אַלץ געענדיקט.

פאַר אַנאַ איז דאָס געווען אַ טויט־קלאַפּ. זי איז שיר פון זינען אַרונטער, אָבער זי האָט עס געדולדיק אַריבערגע־טראָגן. ניט געקענט האָט זי אָבער אַרי־בערטראָגן, ווען זי האָט דערהערט, אַז ענדריוס איז פאַרלאָבט געוואָרן מיט אַן אַנדער מײדל אין דאָרף, ווײַט ניט קיין שײנע. נאָר אַ רײכע. און געשעען איז דאָס, אַז אין דעם טאָג, ווען זײער הייראַט האָט געדאַרפט פאַרקומען, האָט מען גע־פונען אַנאַן הײנענדיק אויף דעם באַלקאָן פון דער דאָרפישער קירכע, וואו די צערע־מאָניע האָט געדאַרפט פאַרקומען. אַנאַ האָט מיט איר טויט זיך נוקם געווען אַן איר געליבטן, וועמעס פרײַד איז זיכער פאַרשטערט געוואָרן אין דעם טאָג פון זײַן חתונה.

בריוו אין רעדאַקציע

חשוב'ער רעדאַקטאָר פון "דאָס אידישע וואָרט".

דערלויבט מיר אַ שטיקל פּלאַץ אין אײער צײַטונג ווען זײער אַ ווײַכטיקן ענין, לויט מײַן מײַנונג. אַזוי ווי מיר האָבן שוין פאַרזאָרגט אַלעם וואָס אַ אידישע קהלה דאַרף האָבן, מיט שײנע גרויסע אינסטי־טוציעס, מיט שײנע סיף בעגעפיטס און מיט נאָר שענערע גרויסע פרי לאָאַן סאָ־סײַטיס און כל־ערליי סאָסײַטעלאַך, אַלץ פאַרזאָרגט פאַר דעם לעבעדיקן, און ווען עס מאַכט זיך ח"ו אַ טויט־פאַל, וואו עס איז ניטאָ קײן פריינט, און ווען אַפילו עס איז יאָ דאָ פריינט, נאָר אָרימע, און עס איז ניטאָ קײן געלט מיט וואָס דעם מת צו באַערדיקן, איז רעכט אַז מען זאָל דעם טויטן לאָזן ליגן דריי־פיר טעג און עס איז ניטאָ צו וועמען זיך צו ווענדן. עס איז דאַרום זײער ווינשנסווערט אַז אַזאַ מין פאַראײן זאָל זיך גרינדן: לאָמיר זאָגן אַ "חסד של אמת", אַז ווען עס מאַכט זיך אַזאַ פאַל זאָל מען ווײַסן צו וועמען זיך צו ווענדן און שיקט אים אויף דעם באַלקאָן פון דער דאָרפישער קירכע, וואו די צערע־מאָניע האָט געדאַרפט פאַרקומען. אַנאַ האָט מיט איר טויט זיך נוקם געווען אַן איר געליבטן, וועמעס פרײַד איז זיכער פאַרשטערט געוואָרן אין דעם טאָג פון זײַן חתונה.

ווײַנט כמעט צײַטנווײַז

דער אויזן ברענט ניט גוט — די בײַבי איז אומרואיק — אַלצדינג אין אומאָרדענונג! שטעלט אַוועק דעם קעסל — רוט אָפּ עטלאַכע מינוט אין דער צײַט ווען איר מאַכט אַ קאַפע טיי (זעלבסטפאַרשטענדלאַך, דער ראָז).

נאָכדעם טוט אַ קוק אין שפּיגל — ברײַנגט אײַערע האָר אין אָרדענונג — פּאודערט אָן אײַער נאָז — איר וועט געפינען אַ נײַע פרוי.

רעד ראָז־טיי

איז "גוטער טיי"

צוויי קוואַליטעטן — גרין לײבל און אָרענדזש פּיקאָ.

מאָנט כרמל קליניק:

איך וויל זיך באַטײַליקן אין דעם קליניק־יובילײ־פײַערונג פלאַן פון אויסטײַלן 30 פּרעווילעגיעס, און לײג בײַ $_____ אַלס איינטריט־אָפּצאָל.

נאָמען _____

אַדרעס _____

MOUNT CARMEL CLINIC — SELKIRK AVE., EAST WINNIPEG, MAN.

איבעראַל אין דער וועסט

פאַרבריצירט אין קאַנאַדע אונטער קאָנטראָל פון דער רעגירונג, געראַנטירט פיר מאָל און געצײַטיקט אין באַנד פאַר יאָרן

געבאַטלט אין 2 סײַזעס:
40 אונצ. פלעשל
26 אונצ. פלעשל

Melchers
Gold Cross
Canadian Gin
Melchers Distilleries Limited, Montreal
Distillers since 1898

(פאָרטזעצונג — סעמ)

שנײדט אויס דעם דאָזיקן קופּאָן און שיקט אים צו, צוזאַמען מיט אײער ביישטײַערונג, צו דער

מיט אַכטונג, אַב. כהן.

דאָקטוירים — Doctors' Directory

IN ALPHABETICAL ORDER

Office	Residence	
58 575	51 250	דר. ס. דוש, בערעאַק, 834 מיין סטריט אַפּיס שטונדן פון 2—4 און 7—8 DR. J. C. BERMACK
54 107	54 107	דר. דוש. ברענער, 367 סעלקירק עוועניו אַפּיס שטונדן: 3—5, 7.30—8.30 DR. H. D. ISAACS & DR. J. BRENER
26 947	53 422	דר. א. גוטמאַן, 5—304 עוועניו בלאָק 265 פּאָרטערזש עוועניו אַפּיס שטונדן: 10—12, 2—6 און ביי אַפּאָינטמענטס DR. A. GUTTMAN
22 717	54 429	דר. ס. דזשאַוויש, 404 באַיר בלדג. שטונדן: 11—12 און 3—6 און ביי אַפּאָינטמענטס DR. SIMON JAUVOISH
26 600	28 153	דר. וו. הערשפילד, 576 מיין סט. קאָר. אַלעקסאַנדער עוו. אַפּיס שטונדן 11—1, 2—5 און 7—9 DR. H. HERSHFIELD
52 744	51 772	דר. כ. א. וויקטאָר, קאָר. סעלקירק און פּאַלטער (איבער דער באַנק) אַפּיס שטונדן פון 3—5 און 7—8 DR. B. A. VICTOR
53 720	52 278	דר. א. מאָיס, סט. דושאַנס בלאָק, פּריטשאַרד און מיין אַפּיס שטונדן פון 2—4.30 און 7—9 DR. A. MOYSE
	52 376	דר. דושא. כי. מעקטעוויש, שטונדן 2—5 און 7—9 פרויען און קינדער קראַנקהייטן 500 קאָלערזש עוועניו, רעז. 504 קאָלערזש עוועניו. DR. GEO. B. McTAVISH
58 181	53 181	דר. י. פּערלמאַן, 291 באַראָוס עוועניו, קאָר. טשאַרלס אַפּיס שטונדן פון 3—5 און 7—8 DR. I. PEARLMAN
54 866	51 968	דר. ס. קאָבריַנסקי, סוויט 2 קראָסס בלאָק (מיין און ראָבערט עוועניו.) אַפּיס שטונדן פון 3—5 און 6.30—8 DR. S. KOBRINSKY
24 480	49 763	דר. מעקס ריידי (עקס רעי) 288 פּאָרטערזש, קאָר. סמיט (100 מאַרגאַנטאַ דושעג. טראָסס בלדג.), לעבן אינמאַנ שטונדן: פון 2—6 אָוונט און ביי אַפּאָינטמענטס DR. MAX RADY
53 915	52 614	דר. סעם ראָדין, ראַיאַל בענק בילדינג (מיין און סעלקירק) אַפּיס שטונדן פון 3—4 און 6—8 DR. SAM RODIN
88 916	59 473	דר. א. ל. שובין, אַפּיס שטונדן 11—12 און 6—8 אַפּיס: בענק אָף קאָמערס בלדג., מיין און אַלעקסאַנדער רעזידענס: 414 פּטאָלאַ עוועניו. DR. A. L. SHUBIN
55 111	54 917	דר. פ. סעדזיאַק, שטונדן: 3—6 און ביי אַפּאָינטמענט. אַפּיס פון 962½ מיין סט. רעז. 434 סאַלטער סט. DR. F. SEDZIAK
		אויגן, אויערן, נאָז און האַלז
28 231	51 848	דר. י. ה. בעקמאַן, 800 באַיר בילדינג DR. J. H. BECKMAN
24 465	51 359	דר. ד. מ. דושענאָף, 830-2 סאַמערסעט בלאָק DR. D. M. GENOFF
		קינדער קראַנקהייטן
88 013	53 320	דר. ה. מעדאָווי 904 באַיר בלדג. 3—5; 332 מאַניטאָבאַ עוו. 11—12 DR. H. MEDOVY

דענטיסטען — Dentists Directory

IN ALPHABETICAL ORDER

Office	Residence	
51 560	41 652	דר. י. בן עזרא, ב.א. 962½ מיין סט. קאָר. סעלקירק DR. I. BEN EZRA, B.A.
53 720		דר. מ. א. ברעגמאַן, סוויט 1 סט. דושאַנס בלאָק., 984 מיין סט. DR. M. A. BREGMAN
86 115		דר. ס. אי. גרינבערג, 414 באַיר בילדינג. DR. S. E. GREENBERG.
52 744	39 829	דר. א. גאַרדנער, 409 סעלקירק עוועניו., קאָר. סאַלטער. (איבער דער ראָיאַל באַנק) DR. A. GARDNER
56 056		דר. ס. טשערטשיל, סוויט 1, טריק בלאָק, 972 מיין פּטריס. DR. S. H. CHURCHILL

היימאַן און העסטרין

באַריסטערס, סאָליסיטערס און א. וו.
216 — מעקאַינטייר בלאָק — 216
טעלעפאָן 21 627
מר. העסטרינס וואוינונג:
306 סט. דושאַנס עוועניו. טעל. 53 133

שינבריין, מאָראָזניק און ראָבלין
Shinbane, Morosnick & Roblin
Barristers, Solicitors and Notaries
באַריסטערס, סאָליסיטערס, נאָטאַריוס
Office: 297-8 Confederation Life Bldg.
457 Main St. Opposite City Hall
טעלעפאָן 21 345—6

טשערניאַק, קאַפּשטיין און סאַיוואַק
Barristers, Solicitors, Etc.
460 מיין סטריט
טעלעפאָן 24 591 און 24 666

א. ע. קאַנטאָר
אַרוואַקאַט און נאָטאַרי
A. E. CANTOR
אַפּיס: 210 נאָטר דיים עוועניו
טעלעפאָן 89 223
רעזידענס:
51 353 בעגערמאַן עוועניו. טעל.

ה. שולמאַן
אַרוואַקאַט און נאָטאַרי
געלט צו לייען אויף 6% פּרעצענט
אַפּיס: 506 מיין סטריט
H. SCHULMAN, B.A., LL.B.
לאָו אָפיס
Ste. 11, 592 MAIN STREET
צווישן לאָגאַן און אַלעקסאַנדער
טעלעפאָן 88 403

דייווידסאָן און ראַטנער
Davidson & Ratner
באַריסטערס, סאָליסיטערס און א. וו.
Barristers, Solicitors, etc.
Office: 406-7 Avenue Bldg. Ph. 26 080
265 Portage Ave. Winnipeg